

Z publikovaných soudních rozhodnutí je zřejmé, že judikaturu k otázce totožnosti a jednoty skutku lze považovat za konstantní. Významná rozhodnutí definující pojem skutku, jeho jednotlivé složky a rovněž totožnost a jednotu skutku soudy vynesly již v 60. a 70. letech. Později byly tyto závěry v dalších rozhodnutích potvrzovány, popřípadě upřesňovány pro některé méně obvyklé nebo sporné případy. Za výraznější odchylku lze označit citovaná rozhodnutí Ústavního soudu ve věcech odpírání vojenské služby. Vzhledem ke specifčnosti těchto případů a spornosti výkladu Ústavního soudu je nejspíše nelze považovat za změnu v celkovém pojetí této otázky. Později musela judikatura zareagovat na změnu pojetí totožnosti skutku u pokračování v trestném činu. Největší změna v této oblasti se tedy odehrála nikoli cestou soudního výkladu, ale novelizací zákonného textu.

Obdobný vývoj lze sledovat i v otázce posuzování účinku věci pravomocně rozhodnuté u jednotlivých typů rozhodnutí. Ke změně přístupu k řešení této otázky ve vztahu přestupek – trestný čin došlo až pod vlivem rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva.